

Pan P. v restauraci

Pan P. obědval v restauraci, když k němu přistoupil pan vrchní, přísně na něj pohlédl a řekl mu tichým a tajnůstkářským hlasem: „To, co máte na talíři, není uvedené na jídelním lístku.“

Pan P. se okamžitě omluvil.

„Tak to vidíte,“ řekl „~~kvůli svému spěchu~~ alu, jsem a ani se nanamáhal přečíst si jídelní lístek. Jednoduše Pro všechny případy jsem chtěl kotletu, v domnění, že ji asimozná máte. Vy nebo mi ji odněkud donesete o ni snadno řeknu v sousedství, ale byl jsem ochotný objednat si požádat o něco zcela jiného, kdyby kotlety nebyly.“ Číšník se vzdálil, aniž by se jevil nevypadal ani zvláště překvapený udivený, a zanedlouho mi ji přinesl. A tady je...

Samozřejmě za ni zaplatím ~~tolik~~, kolik bude třeba. Je to pěkný kousek, to nepopírám. Bez otálení zaplatím její plnou cenu. Kdybych to byl věděl, raději bych si vybral jiný druh masa, nebo prostě vejce; v každém případě, teď už ale stejně ani nemám moc velký hlad. „Hned vám to zaplatím,“ řekl jsem.

Pan vrchní se ale ani nepohnul. Pan P. byl ve velkých rozpacích. Za nějakou dobu, když zvedl oči... ehm! Stál V tuto chvíli je před ním vedoucí podniku.

Pan P. se okamžitě omluvil.

„Nevěděl jsem,“ řekl „že kotlety nejsou na jídelním lístku. Nepodíval jsem se do něj, protože jsem velmi krátkozraký a neměl jsem u sebe neměl svůj cvikr, a pak, čtení mi vůbec nedělá dobře. Přál jsem si první věc, která mě napadla, a spíš jsem doufal, že mi nabídnou něco jiného, než že bych měl na kotletu takovou chuť pro začátek dalších nabídek než pro vlastní chuť. Číšník, bez pochyby zaměstnaný svými povinnostmi, se víc nevyptával po ní nesháněl příliš daleko a přinesl mi ji. Já byl zcela nepozorný a pustil jsem se prostě do jídla; no... protože jste tu Vy, zaplatím vám osobně.“

Vedoucí zařízení se přesto ani nepohnul. Pan P byl stále více v rozpacích. Pkdyž mu byla podávána vedoucímu bankovku účetka, a najednou uviděl rukáv uniformy. Stál P před ním byl právě policista.

Pan P se okamžitě omluvil.

„~~Víte~~~~Hled~~~~me~~, on si sem přišel trochu odpočinout a najednou se na něj křičí z plna hrdla: „A pro pána ? Co to bude...?“ „~~No~~~~Ach~~, jedno malé pivo,“ řekl. „A ještě ?“ křičel našťvaně číšník. Tak tedy spíše proto, aby~~ch~~ se ho zbavil, než pro něco jiného, řekl ~~jsem~~: „Tak kotletu.“ Už na ~~ni~~~~ani~~ nepomyslel, ~~až do chvíle~~, ~~když~~~~vtom~~ mu ~~ji~~~~ř~~ přinesl ~~i na stůl~~. ~~A Na mou duši~~, když ~~už tak~~ byla tady před ním...

„Poslouchejte, jestli byste chtěl zkusit dát ~~do pořádku~~ tuto věc ~~do pořádku~~, byl byste velice laskav. Tady je pro vás.“

A podává mu stofrankovou bankovku. ~~Když us~~~~Slyšeli~~~~ě~~, ~~jak se policista~~ vzdaluj~~el~~~~í se kroky~~, myslel si, že je už volný. Ale teď před ním ~~stálo~~~~jí právě~~ ~~p~~olicejní komisař.

Pan P. se okamžitě omluvil. (...)